

VERSCHUEREN TRILOGIE

**VERSCHUEREN
TRILOGIE
EDDY VAN GINCKEL**

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

ISBN 9789402144253

© Eddy Van Ginckel, 2016

DE KUREN VAN VERSCHUEREN

**BLIJSPEL IN TWEE BEDRIJVEN
DOOR
EDDY VAN GINCKEL**

DRAMATIS PERSONAE

(5 DAMES - 3 HEREN)

SANDER VERSCHUEREN
GUST VERSCHUEREN
MARIA
OMER
CLARA
MARIE-JEANNE
LISA
BRIGITTE

DECOR

Het decor stelt de woonkamer voor van de familie Verschueren.

Jardin : deur naar keuken

Cour : deur naar hall

Fond : minstens twee deuren (kamer Sander en kamer Gust)

Aankleding : tafel met stoelen, salon, salontafel, kasten, klein kastje met telefoon, verdere aankleding volgens eigen smaak en middelen

Beste lezer,

Het toneelwerk 'De Kuren van Verschuieren' werd ondertussen reeds meer dan duizend maal met succes opgevoerd in Vlaanderen en Nederland. Na het eerste stuk volgden spoedig ook het tweede en het derde blijspel van deze 'Verschuieren Trilogie.' Sommige gezelschappen speelden ze alle drie, tot groot genoegen van hun publiek!

De integrale teksten van deze klassiekers werden gebundeld in dit boek en vormen samen een boeiend naslagwerk voor de geïnteresseerde toneelliefhebber. Let wel: bij opvoering van elk stuk dient een aangifte te worden gedaan bij Sabam en zijn er uiteraard ook auteursrechten verschuldigd.

Meer informatie over alle andere toneelwerken, die de auteur in de loop der jaren neerschreef, kan u vinden op de website: www.eddyvanginckel.be.

Wij wensen u veel leesplezier en misschien tot binnenkort ergens in het theater.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opgaat zit Gust, in pyjama, aan tafel de krant te lezen. Er wordt gebeld aan de voordeur.

GUST : Het is niet waar... *(kijkt op zijn horloge, leest dan onverstoorbaar verder. De bel gaat nogmaals)*
(Maria komt uit kamer achteraan met kamerjas van Gust op de arm. Ze heeft haar jas aan en is blijkbaar klaar om boodschappen te gaan doen.)

MARIA : Wel?

GUST : Wel wat?

MARIA : *(smijt hem de kamerjas toe)* Hier, doet open, Gust.

GUST : Hmmm...

MARIA : Gust, ze hebben gebeld.

GUST : Wie heeft er gebeld?

MARIA : Hoe kan ik nu weten wie er gebeld heeft.

GUST : Als gij het niet weet, dan weet ik het zeker niet...

(er wordt weer gebeld)

MARIA : Hier zie !

GUST : *(kijkt voor het eerst op uit zijn krant)* Wat nu weer?

MARIA : Ze bellen weer !

GUST : Ja, dat hoor ik ook.

MARIA : Doe dan open !

GUST : Open? Wat open?

MARIA : Alstublieft, Gust ! Probeer me niet zot te maken ! Ze bellen aan de deur ! Hoort gij dat niet?

GUST : Ik doe nu niet open, Maria.

(de bel gaat weer)

MARIA : Ge weet niet eens wie het is !

GUST : Maria ! Ik ben nog niet aangekleed !

MARIA : Allee vooruit, en dan laat gij de mensen maar voor de deur staan?

GUST : Natuurlijk. Als ze nog wat vroeger komen, dan heb ik helemaal geen rust meer.

MARIA : Alstublieft, zeg... Weet ge, ik zal wel opendoen. Ik moet toch naar buiten.

GUST : Naar buiten?

MARIA : Ja, Gust, naar buiten.

GUST : Waarom moet gij naar buiten?

MARIA : Vraag ik aan u misschien iedere keer waarom dat ge naar buiten gaat?

GUST : Jaja, 't is al goed...

MARIA : Of moet ik eerst aan u komen vragen of ik wel naar buiten mag?

GUST : Ik snap niet dat gij daar nu zo een drama van maakt ! Ik vraag toch alleen maar waarom dat gij naar buiten moet ! Is dat zo abnormaal?

(de bel gaat weer)

MARIA : In dit huis is alles abnormaal ! Ik wil opendoen, maar mijnheer wordt ongerust als ik naar buiten ga !

GUST : Ik word niet ongerust!! Dat maakt gij ervan!

MARIA : Maar dat is helemaal het toppunt ! Waarom wilt gij dan persé weten waarom ik naar buiten ga ?

GUST : Zeg het maar ! Ik ben abnormaal !

(de bel gaat enkele malen, kort na mekaar)

MARIA : Ik ga gewoon naar de beenhouwer.

GUST : Dat kunt ge dan toch gewoon zeggen in plaats van daar zo geheimzinnig over te doen.

MARIA : Geheimzinnig ?? Weet ge wat, doet zelf uw deur open ! (gaat zitten op stoel)

GUST : Ik ben niet aangekleed !

MARIA : Dan doet ge zo maar open !

SANDER : (*in pyjama in de deur van zijn kamer*)
Ze bellen !!

GUST : Ja, pa ! Ik weet dat ze bellen !

SANDER : Doe dan open ! Ik word zot van die bel !

MARIA : Hij wilt niet, pa ! Hij is nog niet aangekleed !

(Sander imiteert Maria, mompelt nog wat en gaat dan af via de keuken)

MARIA : Hoort ge dat ? Uw vader wordt er ook al slecht gezind van !

GUST : Dat moet hij weten !

(even stilte)

MARIA : Weet ge... vermits ik toch naar buiten moet, zal ik wel opendoen.

GUST : Zie eerst wie het is vooraleer ge iemand binnenlaat.

MARIA : Gij denkt dat ik iedereen zomaar binnenlaat?

(Sander uit keuken met grote watten in zijn oren, roept met luide stem)

SANDER : Als het voor mij is, dan zegt ge maar dat ik niet thuis ben !! *(af kamer)*

MARIA : En gij zijt zeker ook niet thuis?

GUST : Maria, ge weet goed genoeg dat ik zo geen klanten kan ontvangen.

MARIA : Och God ! Gij hoopt nog op een klant?

GUST : Neen, dat hoop ik nu juist niet ! Toch niet zo vroeg in de morgen.

MARIA : Wat zegt gij nu? Vroeg in de morgen?

GUST : Wel ja.

MARIA : Gust, het is half elf ! Wanneer is het bij u middag?

GUST : Middag? Dat zal ik u eens wijzen, zie. *(toont horloge)* Hier... als de grote en de kleine wijzer alle twee op het bovenste streepje staan.

MARIA : Onnozel manneke !

(de bel gaat alweer)

GUST : Amai, zeg ! Dat is ook een ongedurige !!

MARIA : Ik zal maar eens gaan zien. Ik ga al rap met de brommer, denk ik.

GUST : Met de brommer?

MARIA : Zegt nu niet dat gij die nu nodig hebt, he...

GUST : Neen, neen, 't is goed...

MARIA : Tot seffens.

(Maria af)

GUST : Het is hier altijd hetzelfde. Als ge eventjes op uw gemak de gazet zit te lezen, dan wordt er gebeld. En dan zouden ze nog willen dat ge direct recht springt om open te doen.

(Omer, beetje aan de simpele kant, komt binnen, blijft in het deurgat staan)

OMER : Zeg, Gust... Uw bel is kapot, zeker?

GUST : Och, gij zijt het, Omer. *(gooit kamerjas van ver in de zetel)*

OMER : Ja, ik wist niet wat doen. Ik denk, ik ga eens even goedendag zeggen bij de Gust. Weet ge hoe dikwijls ik gebeld heb?

GUST : Neen, Omer, ik heb het niet opgeteld.

OMER : Maar ge hebt de bel toch gehoord? Anders zal ik daar eens naar kijken om te zien of dat ze werkt.

GUST : En, wat nieuws?

(Omer gaat zitten. Een stilte. Hij kijkt naar Gust. Dan kijkt hij onder tafel voor alle zekerheid)

OMER : Zit gij hier nog in uw pyjama, Gust.

GUST : Wat dacht gij anders dat het was? Mijn zondagse kostuum?

OMER : Zo laat al en dan nog in uw pyjama zitten.

GUST : Waarom niet?

OMER : Dat zou niets voor mij zijn.

GUST : Ge wordt dat vlug gewend.

OMER : Dat denk ik niet, Gust. Ik ben al op van kwart voor zeven.

GUST : Daar doet gij uw goesting mee, Omer. Dat is voor mij wat te vroeg.

OMER : Ik vind dat hoe vroeger ge opstaat, hoe meer ge van uw dag hebt.

GUST : Seffens gaat ge me zeggen dat slapen tijdverlies is.

OMER : Eigenlijk is dat ook zo, hé Gust. Ik heb eens ergens gehoord dat ze hebben laten berekenen hoeveel dat een gemiddelde mens eigenlijk slaapt gedurende zijn leven. Amai.

GUST : Wat amai?

OMER : Dat zijn aardig wat jaren van uw leven.

GUST : Ze zouden eens moeten laten berekenen hoeveel jaar dat iemand korter leeft door niet te slapen of door te weinig te slapen. Dat gaat nogal wat anders zijn, denk ik. Ik zal eens iets zeggen, he Omer. De jaren die dat ge korter leeft door te weinig slaap, die haal ik later allemaal in door teveel te slapen. De uren die ik nu mis, volgens u, die compenseer ik allemaal achteraf.

OMER : Ik kan niet goed volgen, Gust, maar het zal wel juist zijn, denk ik. Anders zoude gij zo lang niet slapen, hé Gust?

GUST : Voilà ! Dus, neem er een voorbeeld aan en sta in het vervolg wat later op.

OMER : Ach, dat kan ik toch niet.

GUST : Ik ken dat. Ik kan me dat levendig voorstellen. Ik ben ook zo geweest. Om kwart voor zeven uit uw bed, koffie opschenken.

OMER : Thee.

GUST : Oké, thee opschenken dan.

OMER : Kamillethee.

GUST : Kamillethee?

OMER : Ja, ik moet niets anders hebben. Dat is voor van alles goed. Bloedsomloop, hoofdpijn, cholesterol, reumatiek, zweetvoeten, enfin en zo nog van alles.

GUST : Dus, ge stapt om kwart voor zeven uit uw bed, ge schenkt uw kamillethee op voor uw zweetvoeten, dan door uw gezicht wrijven...

OMER : Door mijn gezicht wrijven?

GUST : Wel ja, met een natte vod door uw gezicht wrijven om wakker te worden...

OMER : Douchen.

GUST : Douchen?

OMER : Ja, eerst douchen, Gust.

GUST : Oké, eerst douchen en dan door uw gezicht wrijven.

OMER : Neen, neen, dat gaat in één moeite door natuurlijk.

GUST : Het is al goed, dus, even recapituleren.

OMER : Wat gaat ge doen, Gust?

GUST: Even herhalen. Opstaan, kamillethee opzetten, douchen, dan een boterhammetje eten...

OMER : Toast.

GUST : Toast?

OMER : Toast.

GUST : Dan een toastje eten dus.

OMER : Vijf.

GUST : Vijf toastjes eten dus.

OMER : Nee nee, twee.

GUST : Twee? En ge zegt vijf?

OMER : Nee nee, twee toasten, maar de toaster op vijf.

GUST : Op vijf?

OMER : Ja, ik mag die graag goed zwartgebrand.

GUST : Amai... dat moet goed zijn voor uw maag.

OMER : Daar drink ik die kamillethee voor.

GUST : Nooit aan gedacht om uw toaster een nummertje lager te zetten of zo?

OMER : Ja, maar dan gaat het niet.

GUST : Wat gaat niet?

OMER : De toaster. Hij marcheert alleen nog maar op nummertje vijf. Als ik hem op een ander nummer zet, dan komt er wel veel rook uit dat ding maar mijn toasten blijven gewoon boterhammen en dat is ook te zot, hé Gust?

GUST : Ge moet dat ding eens meebrengen, dan zal ik er eens naar kijken voor dat ge geëlektrocuteerd wordt met uw toaster.

OMER : Echt? Dat is braaf van u, Gust. Ik heb er zelf al wat aan zitten prutsen maar het wordt alleen maar erger.

GUST : Blijft er dan maar met uw pollen af ! Dat is levensgevaarlijk !

OMER : Ja?

GUST : Natuurlijk ! Kom, waar waren we gebleven? Ge waart opgestaan, thee, wassen, toastjes... En dan zal het gedaan zijn, zeker?

(Sander op, slentert richting keuken)

OMER : Gij denkt dat !

GUST : Niet? Wat dan nog?

OMER : Ik doe de afwas !

SANDER : Och, merci, Omer, dan kan ik terug in mijn bed kruipen...

(Sander terug af kamer)

OMER : Dat was uw vader?

GUST : Ja, ge hebt juist zijn scheut gebroken...

OMER : Die sliep nog? Op dit uur !

GUST : Ge ziet dat slapen geen kwaad kan, Omer. Onze pa is er al zo oud mee geworden.

OMER : Jawatte...

GUST : Luistert... als ge nu al die dingen gedaan hebt 's morgens, hoe laat is het dan? Acht uur?

OMER : Zoiets, ja.

GUST : Laat ons nu veronderstellen dat het acht uur is.

OMER : Veronderstellen?

GUST : Oké, ge krijgt er een half uur bij. Het is half negen. En wat doet ge dan vanaf half negen?

OMER : Euh...

GUST : Weet ge, ik zal het u zeggen. Dat zit ge u te vervelen tot ge het niet meer kunt houden. Gewoonlijk duurt dat tot half elf.

OMER : Zoiets, ja.

GUST : En dan komt ge naar hier omdat ge niet meer weet wat doen.

OMER : Ik weet het...

GUST : Dan blijf ik toch liever wat langer in mijn tram liggen. Ik verveel mij tenminste niet zoals gij.

OMER : Neen, maar gij hebt uw klap, hé Gust. Gij zijt getrouwd.

GUST : *(met een zucht)* Ik ben getrouwd, ja...

OMER : Stel u maar eens in mijn plaats. Helemaal alleen op mijn eentje.

GUST : Seffens gaat ge nog zeggen dat dat mijn schuld is?

OMER : Neen, dat niet. Maar geeft toe dat er verschillen zijn.

GUST : Gij zijt ook een sukkelaarke, hé Omer? Waarom hebt gij nooit geen lief aan de haak geslagen?

OMER : Ge weet goed genoeg, Gust, dat ik dat dikwijls geprobeerd heb, maar ik kon ze nooit houden.

GUST : Dat is niet moeilijk ! Gij wilt ook altijd alles zelf doen ! Een vrouw mocht bij u nooit iets doen in huis. De kuis, de was, de plas, alles moet ge zelf kunnen doen. En dat is verkeerd, Omer.

OMER : Ik wou de vrouwen altijd sparen, Gust.

GUST : Dat is nu juist wat ge nooit moogt doen ! Een vrouw is daar gevoelig voor. Een vrouw fleurt maar eerst op nadat ze in huis eens goed haar gangen heeft kunnen gaan.

OMER : Denkt ge?

GUST : Denken? Daar ben ik zeker van. Zie maar eens naar ons Maria, hoe goed die er uitziet. Dat is één en al ‘contentement.’

OMER : En dat komt door het huishouden te doen?

GUST : Onder andere, ja. Een vrouw die moet ge behandelen als een vrouw. Ge laat die doen waar ze goesting in heeft, en ge probeert u in te houden als ge zelf goesting hebt.

OMER : Ik ben daar allemaal zo straf niet in, geloof ik.

GUST : Op elk potteke past een ‘scheeltje’, Omer.

OMER : Ja?

GUST : Da's zeker ! Gij moet nu toch wel ergens een 'scheel' naar uw goesting kunnen vinden, zeker.

OMER : Ja?

GUST : Natuurlijk. Zoals gij gebouwd zijt.

OMER : Ik wou dat het waar was.

GUST : Alles is toch in orde, jongen?

OMER : In orde? Wat?

GUST : Wel ja, ik wil zeggen, gij zijt toch niet voor de mannen of zo?

OMER : (*denkt even na*) Neen, dat niet...

GUST : Wel dan? Zoekt u een goed lief en ge ziet er al direct een stukje beter uit.

OMER : Waarom? Zie ik er dan zo slecht uit, Gust?

GUST : Gij hebt thuis geen spiegel, zeker?

OMER : (*ongerust*) Is dat nu echt?

GUST : Ik vind dat ge er de laatste tijd maar platjes uitziet.

OMER : Platjes?

GUST : Weet ge wat gij moet doen?

OMER : Neen, wat?

GUST : Gij moet eens goed van uw grond gaan.

OMER : Ha, neen.

GUST : Neen?

OMER : Dat is niets voor mij, jong, atletiek.

GUST : Wie klapt er nu over atletiek? Van uw grond gaan heeft niks met atletiek te maken, Omer.

OMER : Ho neen?

GUST : Zijt gij nu zo lomp of houdt gij u zo lomp?

OMER : Misschien dat ik het wat beter snap als ge me dat eens expliceert, hé Gust.

GUST : Och, laat maar zitten. Ten andere, ge hebt er geen kop voor.

OMER : Kop? Voor wat?

GUST : Voor van uw grond te gaan, Omer.

OMER : Neen? Allee. *(springt een paar maal op en neer)*

GUST : Van u wordt ge mottig ! Hier, ga zitten en pakt een stuk gazet.

*(Omer gaat terug zitten en neemt een stuk krant.
Even stilte.)*

OMER : Zééég !

GUST : Wat nu weer?

OMER : Dat doet gij expres, zeker?

GUST : Wat doe ik expres?

OMER : Pakt een stuk gazet, zei hij... Hier !

GUST : Is dat zo erg?

OMER : *(leest hardop)* ‘Blonde dame verwent nette heren.’

GUST : *(lacht)* Och, hebt gij dat stuk?

OMER : Dat staat hier vol van die dingen.

GUST : Geeft dat dan maar aan mij. Pakt gij de sportuitslagen maar.
(ze verwisselen de krant)

OMER : Dat is al beter...

(Een stilte. Gust zit zich te verkneukelen, lacht hier en daar. Omer bekijkt Gust)

OMER : Gij leest dat?

GUST : Wat?

OMER : Gij leest dat, die rommel?

GUST : Wat zegt gij nu? Rommel? Dat is geen rommel, he jongen.

OMER : Waarom leest gij dat?

GUST : Kurieusiteit. Daar staan dikwijls aardige stoten in. Hier, luistert. “Jonge tijgerin zoekt flinke gorilla om samen het oerwoud onveilig te maken.” Hahaa !

OMER : Dat snap ik niet... Een tijger met een aap?

GUST : Allee, Omer. Dat is toch plezant als ge zoiets leest. Ge moet uw fantasie wat laten gaan, hé.

OMER : Mijn fantasie...

GUST : Natuurlijk !

OMER : Waar moet ik dat halen?

GUST : Maar jongen toch ! De plezantste moment van de dag is wanneer ik die annonces kan lezen.

OMER : Dat versta ik nu niet...

GUST : Wat verstaat gij niet?

OMER : Gij hebt uw Maria toch?

GUST : En dan ? Ik misdoe daar toch niets mee zeker, met die annonces te lezen. Gij zou die beter eens wat meer lezen.

OMER : Waarom?

GUST : Om te kunnen lachen jongen! Lachen houdt u in conditie.

OMER : Ik vind daar toch niet veel aan, Gust.

GUST : Waaraan? Aan lachen?

OMER : Neen, aan die annonces. Ik vind dat flauw.

GUST : Flauw? Gij weet niet wat ge zegt ! Ik zal u eens iets voorlezen, zie...wacht even... Hier zie !
“Wulpse teef zoekt geile reu uit goed milieu om samen de bloemetjes buiten te zetten.”

OMER : Dat zal plezant zijn... Met dit weer !

GUST : Stommeke ! Dat wilt toch niet zeggen dat ze met bloemen naar buiten gaan, jongen.

OMER : Neen? Waarom zeggen ze dat dan ?

GUST : Omer, ik geef het op... *(een korte stilte)* Zeg, wil ik eens naar zo een annonceke bellen voor u?

OMER : Voor mij? Waarom?

GUST : Het is voor uw eigen goed, Omer. Dat is toch waar, zeker. Gij zijt alleen. Gij moet naar

niemand zien. Gij kunt toch doen en laten wat ge wilt.

OMER : Stelt nu... ge belt. Wat dan?

GUST : Amai !!

OMER : Wat is daar nu aan...

GUST : Maar dat is toch plezant, zeker. Als ge zo naar een van die nummers belt, dat is toch opwindend, jongen. Ge belt en dan kunt ge ineens afspreken.

OMER : Ineens?

GUST : Natuurlijk ! Ge laat daar geen gras over groeien, Omer. Ge belt en ge spreekt ineens af. Die komen zelfs aan huis.

OMER : O ja? En dan?

GUST : Ja, dan moet ge uw plan trekken, hé Omer.

OMER : Ik kan zo ook mijn plan trekken.

GUST : Weet ge wat we gaan doen? We zullen er eens eentje uitzoeken voor u.

OMER : Als gij denkt dat dat goed is voor mij.

GUST : Hier ! “Blondje verwent nette heren, massage aan huis. Specialiteit sado-maso..”

OMER : Hoe was dat?

GUST : Nee nee, Omer, we gaan het simpel houden... Hier.. “Lichaamsmassage, exotisch type, zacht en heet, alle dagen bellen in de voormiddag, Robert..” Neen, dat is ook niks, Omer.

OMER : Doe toch geen moeite, Gust...

GUST : Aha !! “Lief blondje verzorgt lieve heren, massage aan huis, telefoneren tussen tien en twaalf in de voormiddag, weekends niet.”

OMER : Die komen aan huis?

GUST : Omer, houdt me goed in het oog nu! Ik zal u eens laten zien hoe dat werkt.

(Gust recht, naar telefoon)

OMER : Wat gaat gij doen?

GUST : Bellen.

OMER : Gaat ge nu bellen, Gust? Kunnen we nu niet efkens wachten of zo?

GUST : Niks te wachten! Wachten is tijdverlies. Kom, vooruit, geef me dat nummer.

OMER : Nummer?

GUST :Ja, kijkt even op dat blad. Welk nummer staat er naast?

OMER : Wacht, ik zal eens zien... Ja, ik heb het... zes vier zeven...twee..negen..zeven twee.

GUST : (*tikt nummer in*) zes vier zeven...twee negen.. zeven twee.. En nu even wachten.. Omer, het belt ! Hallo... hallo..ja, een goeidag juffrouw...Amai, gij hebt een plezant stemmetje...Wablief? Och, ge hebt een snotvalling...Nee nee, ik versta u heel goed.. Een beetje hees? Maar dat kan geen kwaad juffrouw. Ik vind dat uw stemmetje heel sexy overkomt. Wat zegt u? Jaja, dat is meegenomen, hé... Waar ik feitelijk voor bel? Wel, luistert, mijn maat die zou graag leren rijden... als ge begrijpt wat ik bedoel? Wat zegt u? Oh, u begrijpt wat ik bedoel. Omer, ze verstaat dat direct, zegt ze. Hallo? Jaja, ik ben er nog. Allee, dat is dus geen probleem... Natuurlijk, natuurlijk... Wablief? Of hij al verzekerd is? Wacht, een minuutje, juffrouw, ik zal het hem even vragen. Omer, ze vraagt of dat ge verzekerd zijt..

OMER : Verzekerd? Waarom? Is dat dan zo gevaarlijk?

GUST : Dat weet ik niet, Omer, die juffrouw vraagt dat. Allo, juffrouw, mijn maat vraagt waarom.

OMER : Verzekerd... ze durven toch nogal wat vragen, zeg...

GUST : Wat zegt u? Den B.A. of den B.A. plus... Moment.. Kom, Omer, wat moet gij hebben nen beha of nen beha-plus?

OMER : Beha-plus? Wat is dat?

GUST : Die zal willen weten of dat ge graag grote of kleine tietekes moet hebben, he Omer.

OMER : Ja, dat weet ik niet... Wat denkt gij, Gust?

GUST : Allo, juffrouw... Wel, als het voor u hetzelfde is, dan maar ineens nen beha-plus. Ja, dan kan hem ineens een tetteke voort, he. Jaja... Wat zegt u? Langskomen op den bureau? Wel...euh... ja, ik denk wel dat dat gaat... Is dat gebruikelijk? Ach zo, dat ze bij u langskomen voor de papieren... Ja, ziet u, ik heb daar eigenlijk allemaal weinig verstand van... Het is de eerste keer dat ik voor zoiets bel... Wat zegt u?? Een voorlopige dekking?? (*bedekt de hoorn met de hand*) Omer, ik denk dat het gebakken is, jong. We zitten al bij de voorlopige dekking. Hallo? Jaja, ik ben er nog... Wat moest u nog weten, zegt u? Wablief? Neen, dat weet ik niet. Het aantal kilowatt? Wel.. euh.. een klein lampje zal wel voldoende zijn, denk ik.. He?? Cilinderinhoud?? Dat is ook een discrete vraag, zeg.. Momentje.. Omer!!

OMER : Wat is er?

GUST : Omer, wat cilinderinhoud hebt gij?

OMER : Cilinderinhoud?

GUST : Juffrouw, moet hij misschien ineens de lengte van zijn charel opgeven ook ? Wat zegt u? Oh, dat vindt ge niet om mee te lachen... Of hij wat? Of hij jaarlijks of zesmaandelijks wilt betalen? Allee,

juffrouw, het is zijn eerste keer ! Hij moet toch eens eerst kunnen proberen of alles in orde is, zeker.. Ik weet uw naam nog niet eens ! Wat zegt u? Verzekeringskantoor De Meyer en Co? Euh.. luistert, juffrouw, ik denk dat het hier een abuis moet zijn...
(haakt in)

OMER : En? Wat was dat nu?

GUST : Geeft die gazet !!!

OMER : Gazet?

GUST : Ja ! Hier met die gazet ! (*bekijkt krant*) Ja, nu versta ik het.. Slimmeke !! Welk nummer geeft gij me nu op?

OMER : Was het verkeerd?

GUST : Verkeerd ? Natuurlijk was het verkeerd !! Hier ! Dat is het nummer dat ik moet hebben !

OMER : Ge vroeg naar het nummer dat er naast stond.

GUST : Is dat er naast? Dat is helemaal aan de andere kant! Als ik u ook maar eens iets laat doen, hé! Allee kom... vier, vier, drie... (*tikt rest van de nummers in*) Dat zal al beter zijn, denk ik... Hallo?? Dag juffrouw... Amai, gij pakt rap af... Oh, gij zijt gewend om rap te pakken... jaja, dat is goed... Hoe zegt u? De naam? Verschueren, madame.. Neen, neen, het is mijnheer natuurlijk, maar ik zei madame, tegen u, madame... wat? Neen, neen, ik ben mijnheer,

maar u zijt madame.. Hoe zegt u? U zijt niet madame? Maar u hebt zo'n fijn stemmetje, dat ik echt dacht dat u madame waart... Wat bent u dan? Juffrouw? Ho, gelukkig.. ik dacht al dat ik verkeerd was.. allee, dat u verkeerd waart... enfin, het is te zeggen, och, laat maar zitten madame.. ik wil zeggen, juffrouw... Hee? Ja, Statiedreef nummer twintig... ja.. één persoon, ja... Nu direct? Dat is goed, denk ik? Omer? (*Omer haalt de schouders op*) Ja, juffrouw, dat is goed. Alles erop en eraan.. Ja.. neen.. dat is in orde... Klaar? Dank u wel, madame, euh juffrouw.. (haakt in) Amai...

OMER : En?

GUST : Dat ging rapper dan ik dacht. Ze komt direct met alles erop en eraan.

OMER : (*vliegt recht*) Amai !!

GUST : Da's goed, hé?

OMER : Goed? Maar dat is veel te rap !

GUST : Rap? Dat zijn dingen die rap moeten gaan, Omer.

OMER : Maar dan moet ik maken dat ik thuis ben !

GUST : Da's gesproken, zie.

OMER : Dan kan ik nog een beetje stofzuigen en zo.

GUST : Stofzuigen? Maar jongen, denkt nu toch eens aan iets anders !

OMER : Nee, nee ! Ik heb graag dat mijn kot een beetje aan kant is als er bezoek komt. Ik zou niet willen dat die juffrouw een verkeerde indruk van mij krijgt.

GUST : Maar zo'n grieten zijn dat gewoon, jongen.

OMER : Natuurlijk ! Gij weet dat allemaal !

GUST : Nu wordt ge toch niet kwaad, zeker?

OMER : Ik weet niet meer waar mijn kop staat !

(Maria komt binnen met de boodschappen, ze heeft een motorhelm op. Omer hoorde haar binnenkomen, kijkt om en schrikt zich een ongeluk)

OMER : Aaaaaaaaaaaaaa !!!!

(Maria zet helm af)

GUST : Amai Maria, zijt gij al terug?

MARIA : Ge gaat toch weer niet beginnen met uw stomme vragen, hé Gust? Dag Omer, gij zijt hier nog?

OMER : Ik denk het wel, Maria.

GUST : Uw vraag was even stom als de mijne, Maria.

MARIA : Hebt gij al iets gehad om te drinken, Omer?

GUST : De Omer heeft geen tijd, Maria. Hij moet dringend weg.

MARIA : Is dat echt? Moet gij dringend weg? Waar moet gij dan zo dringend naartoe?

GUST : Die jongen mag nu toch gaan waar hij wil, zeker.

MARIA : Ik doe toch niemand kwaad door te vragen waar hij dringend naar toe moet?

GUST : Ge bemoeit u teveel met andermans zaken ! Omer wordt er zenuwachtig van !

MARIA : Is dat echt, Omer? Zegt gij eens iets.

OMER : Luistert Maria, ik moet nog gaan stofzuigen.

MARIA : Wablief ?

OMER : *(nadrukkig articulerend)* Thuis ! Stofzuigen !

MARIA : Hoort ge dat, Gust? Dat is wat anders, hé? Ga maar eventjes zitten, Omer, ik zal u direct een tasje koffie geven. Ik begin u te kennen, jongen. Gij zijt een toffe vent.

GUST : Zo goed kent ge hem ! Koffie ! Ha !

MARIA : Wat nu weer?

GUST : Omer drinkt nooit koffie !

MARIA : Neen?

OMER : Eén tasje kan geen kwaad, denk ik...

GUST : Dat kan wél kwaad !!

MARIA : Wat voor kwaad zou dat nu kunnen, één tasje koffie?

GUST : Dat kan veel kwaad doen !! Da's slecht voor zijn cholesterol, zijn bloedsomloop, zijn hart, zijn maag, zijn zweetvoeten en zo nog van alles.

OMER : Maar allee...

GUST : Neen, Omer !!

MARIA : Maar laat die jongen nu zelf eens iets zeggen ! Drinkt gij anders geen koffie, jongen?

OMER : Neen Maria.

MARIA : Wat dan? Thee?

GUST : Kamillethee ! En dat hebben we niet in huis!
Dus Omer gaat naar huis ! (*trekt Omer recht*)

MARIA : Omer gaat niet naar huis !! (*Maria duwt Omer terug in stoel*) Wij hebben kamillethee in huis.

GUST : Maria, niet zwanzen ! Dat hebben wij niet in huis !

OMER : (*wil rechtstaan*) Ik denk dat ik misschien beter...

MARIA : Neen, Omer !! Zitten !! Gij blijft zitten !!

OMER : Maar Maria...

MARIA : Zit !! En gij krijgt kamillethee !

GUST : Omer gaat naar huis !

MARIA : Zijt gij nu niet beschaamd? Laat Omer zelf beslissen wat hij wilt. Wat zal het zijn, jongen?

OMER : Eén tasje zal wel gaan, zeker...

GUST : Neen, dat gaat niet !

OMER : Maar ik...

MARIA : Hebt ge het nu gehoord? Omer wil een tasje met ons meedrinken ! Ik zal rap een potje zetten.

(*Maria afkeuken*)

(*Een stilte. Gust en Omer bekijken mekaar*)

OMER : Dan stofzuig ik maar eens niet, hé Gust.

GUST : Thee is slecht voor uw potentie !

OMER : Voor mijn wat?

GUST : Och, wat kan het mij eigenlijk schelen ! Al drinkt gij heel die pot leeg !

OMER : Zijt gij nu kwaad, Gust?

GUST : Neen, ik ben niet kwaad ! Het is al over. Laat hem dan maar hangen...

OMER : Laten hangen? Maar dat is waar ook...
(*Omer recht*)

GUST : Ha, valt uw frank eindelijk?

OMER : Ik moet dringend naar huis ! Ik kan dat niet laten hangen !

GUST : Ha, ge weet het !

OMER : Ik zou niet weten waar we moesten gaan zitten.

GUST : Nu niet overdrijven, hé Omer...

OMER : Jamaar, dat pakt aardig wat plaats in, hoor.

GUST : Alstublieft, zeg...

OMER : Heel mijn kot hangt vol was. Ik moet maken dat die droog is en gestreken in de kast ligt.

(Omer snel af)

GUST : Zot ! Zot word ik nog met zo een kerel !

(Maria komt in deurgat)

MARIA : Wel? Wat nu?

GUST : Hij is weggegaan, Maria, hij kon hem niet laten hangen.

MARIA : Wablief?

GUST : Hij moest zijn was nog gaan strijken.

MARIA : Gij jaagt die jongen altijd buiten, gij.

GUST : Ik ? Ik ben het juist die hem altijd binnen pakt ! Hij is al overal buiten gevlogen, maar bij mij mag hij altijd binnen, dat weet hij ook.

MARIA : Ja... Als ik hem binnen laat, wilt ge zeggen. *(afkeuken)*

GUST : Ja, werkt maar vader, slaaft maar gast ! En waar is het allemaal goed voor? Voor de staat ! Hoe meer ge verdient, hoe meer ge kunt afgeven aan de belastingen ! Wat dat precies met de Omer te maken heeft, weet ik niet... maar daar word ik al even zenuwachtig van als van hem. Wanneer ik het woord ‘belastingen’ hoor, dan geraak ik in alle staten. Weet

ge eigenlijk waarom wij belastingen betalen aan de staat? Om de staat om hulp te kunnen vragen wanneer dat nodig mocht zijn.

(Clara komt binnen)

GUST : Dat is gewoon belachelijk ! Dat is nu net hetzelfde als een hond zijn staart afkappen om hem eens een goed stukje vlees te kunnen geven.

CLARA : Ik wist niet dat jullie een hond hadden, Gust?

GUST : Clara? Hoe komt gij hier binnen?

CLARA : Die jongen die hier buiten ging, heeft mij ineens binnengelaten. *(bekijkt Gust)* Amai, gij zit hier nog altijd in uw pyjama?

GUST : Ja, ik zit hier in mijn pyjama !!

CLARA : Schandalig...

GUST : *(recht)* Maar ik doe hem direct uit en kruip in mijn blote terug in mijn bed. Als ge vijf minuutjes tijd moest hebben... Ge weet waar ik zit, hé poppeke... Toedeloë... *(af slaapkamer)*

(Maria komt binnen met plateau met kan en kopjes)

CLARA : Seksmaniak !!

MARIA : Ook een goedemorgen, Clara...

CLARA : Oh Maria, ik had het tegen Gust...

(Clara gaat zitten)

MARIA : Is hij u weer aan het plagen, Clara?

CLARA : Weet ge, het wordt met de dag erger.

(Maria zet intussen plateau op tafel en schenkt een tas in)

MARIA : Och, hij bedoelt het allemaal zo kwaad niet...

CLARA : *(neemt tas)* Ik hoop het voor u, Maria. Ik hoop het voor u. Ge zou anders geen leven meer hebben.

(Clara drinkt en lijkt vergiftigd te worden)

MARIA : Wat is er, Clara? Zijt gij niet goed?

CLARA : Amai ! Dat is van de witte producten, zeker?

MARIA : Oh neen, dat is kamillethee.

CLARA : Drinkt gij kamillethee tegenwoordig?

MARIA : Bijlange niet. Dat was voor Omer.

CLARA : Omer? Is dat die simpele jongen die juist weg is?

MARIA : Ja, dat is hij. Die drinkt niks anders dan kamillethee.

CLARA : Wel, ik moet dat niet hebben, Maria.

MARIA : Weet ge wat, ik zal wat koffie halen, dat zal beter zijn dan die thee, denk ik...

(Maria neemt plateau op met kan en tassen en verdwijnt in de keuken)

GUST : *(steekt hoofd binnen)* Claaaaaraaaa...

CLARA : *(kijkt niet)* Maakt dat ge weg zijt, gij !!

GUST : *(steekt nu bloot been tussen de deur)*
Claaaaaraaaa...

CLARA : *(merkt het been en schrikt)* Oooo !!

(Clara springt recht, duwt de deur dicht terwijl het been er nog tussen zit. Gust geeft een kreet)

CLARA : Nu content? Zeveraar !!

(Gust trekt been terug en sluit deur. Clara gaat terug aan tafel zitten)

CLARA : Ik vind het “degoutant” heel “degoutant” als ge als vent aan niks anders kunt denken dan aan seks.

(Maria op met koffiepot)

MARIA : Voilà ! Lekkere verse koffie !

CLARA : Ik ruik het tot hier. Dat zal al beter zijn.

MARIA : Een goed tasje koffie kan goed doen, he Clara ?

CLARA : Denkt ge? *(stelt vast dat er geen tassen zijn)*

MARIA : Och, nu vergeet ik toch wel de tassen, zeker...

CLARA : Ik zou zeggen, we drinken uit onze handen, maar dat is ook niet alles.

MARIA : Het zou wat warm zijn, denk ik. Ik zal er al gauw een paar halen, Clara... *(af keuken)*

(Gust steekt hoofd binnen)

GUST : Gij zijt niet goed juist, zeker?

CLARA : *(onschuldig, zonder omkijken)* Is dat tegen mij, Gust?

GUST : Heel mijn been is opgezwollen.

CLARA : Uw verdiende straf.

(Sander komt binnen in pyjama en bekijkt het gebeuren)

GUST : Als het maar niet begint te stijgen...

CLARA : Stijgen?

GUST : Wel ja, stel u voor dat alles begint op te zwellen... Ge zou me dan wel een handje moeten helpen, denk ik... (*Gust trekt deur dicht*)

CLARA : Maar nu is de maat vol !!

(Clara staat recht en zonder te realiseren dat het Sander is die er staat, begint ze met haar handtas op Sander te slaan. Sander probeert te vluchten naar de keuken, maar omdat de deur opengaat, draait hij zich om en vlucht dan maar terug in zijn slaapkamer, terwijl Clara hem blijft slaan)

MARIA : *(met tassen, melk en suiker en doosje pralines in haar handen)* Wat was dat nu?

CLARA : *(kalm)* Voor mij twee klontjes, alstublieft.

MARIA : *(niet begrijpend)* Twee klontjes... *(zet alles op tafel)*

CLARA : Het wordt hoogtijd dat ge iets doet aan die situatie hier in huis, Maria.

MARIA : Ja?

CLARA : De Gust is oversekst ! Het is dat ik hier kom voor u, anders zette ik hier geen voet meer binnen.

MARIA : Trekt u dat maar niet aan, Clara.

(Maria en Clara zitten beiden aan tafel)

CLARA : Hoe dat gij dat zo kunt uithouden, begrijp ik niet. Bij mij stond die al lang op straat.

MARIA : Ach, de Gust is lang de kwaadste niet.

CLARA : Ik hoop het voor u.

MARIA : Alleen zou ik soms willen dat hij wat minder rommel maakte.

CLARA : Allee, uw kot overhoop gooien kan hij dan ook nog.

MARIA : Soms doet het hier wel lelijk, geloof mij. Ik weet soms niet waar ik eerst moet beginnen. Het ergste van al is dat van zodra ik alles heb opgeruimd, er in de keuken alweer een berg afwas staat alsof hier een regiment is langs geweest.

CLARA : En hij? Wat doet hij?

MARIA : *(zucht)* Het is een man, he Clara... Niets.

CLARA : Zeg dat het niet waar is ! Niets?

MARIA : Dat is niet veel, he? Kom, dat ik u wat koffie inschenk voor dat de oorlog begint. *(schenkt tassen in)*

(Sander op met soldatenhelm op het hoofd, nog steeds in pyjama, en met een witte vlag. Hij loopt richting keuken en gaat keuken binnen)

CLARA : Er gebeuren hier wel rare dingen precies...

MARIA : *(doodgewoon)* Dat was mijn schoonvader.

CLARA : Weet ge wat gij zou moeten doen? Een meid nemen.

MARIA : Een meid?

CLARA : Natuurlijk ! Een meid. Dat houdt gij anders hier niet vol, Maria. Een meid zou een goede oplossing zijn.

MARIA : Dat kunnen wij niet betalen, Clara.

CLARA : Neen? Daar zou je nog van kunnen verschieten.

MARIA : Kom nu, Clara. Het idee zegt mij wel iets, maar wat kost dat niet...?

CLARA : Dat kost zoveel als ge zelf wilt, Maria. Laat ons zeggen dat ge er een pakt voor halve dagen.

MARIA : Halve dagen..

CLARA : Ge laat ze bijvoorbeeld komen op maandag, woensdag en vrijdag. Drie halve dagen per week.

MARIA : Amai, dat kan al tellen.

CLARA : Veronderstelt dat ze begint om acht uur.

MARIA : Om acht uur? Maar dan slaapt onze Gust nog.

CLARA : Dan moet hij maar wat vroeger opstaan.

MARIA : Die gaat blij zijn...

CLARA : Veronderstel dat ze begint om acht uur. Ge laat ze werken tot twaalf uur. Niet langer natuurlijk, anders eet die 's middags nog mee ook en het leven is al duur genoeg. Dat zijn dus vier uren. Reken nu even mee. *(Sander terug uit keuken met glas water, gaat richting slaapkamer)* Dat wilt dus zeggen, drie keer vier. Hoeveel is drie maal vier?

SANDER : Dat is twaalf... Interessant, zeg... *(af slaapkamer)*

CLARA : Drie maal vier uren, dat zijn dus twaalf uren. Twaalf uren per week en uw kot is altijd proper.

MARIA : Met drie keren vier uurtjes?

CLARA : Zeker en vast. Ge moet natuurlijk zien dat ge er een neemt die doorwerkt natuurlijk. Iemand die daar maar wat gaat zitten, daar hebt ge niks aan.

MARIA : En wat vragen die tegenwoordig? Hebt gij daar een idee van?

CLARA : Ge moet niet teveel betalen, Maria. Ge moogt ze niet bederven. Ik zou niet meer betalen dan zeven euro per uur.

MARIA : Zeven euro per uur... maal twaalf...hoeveel is dat... da's 84 euro.

CLARA : Aha ! Nu ziet ge het zelf ! 84 euro is nu toch niet overdreven, hé?

MARIA : Ik weet het niet... Omgerekend is dat meer dan drieduizend frank per week... Dat is dan toch al rap 12.000 frank in de maand. Dat kan toch al tellen.

CLARA : Als ge dat nu teveel vindt, dan moet ge zorgen dat ge ergens op kunt besparen. Rookt hij?

MARIA : Roken? Wat?

CLARA : Gust. Rookt hij?

MARIA : Een pakje per dag, denk ik. Ja, zonder zijn sigaretjes kan hij niet.

CLARA : Dan is het vanaf nu gedaan met roken.

MARIA : Wablief? Onze Gust? Stoppen met roken? Dat kan hij nooit. Ik denk dat hij nog eerder stopt met eten dan met zijn rook.

CLARA : Vanaf nu stopt hij met roken, dat moet dan maar.

MARIA : Amai, die gaat lachen.

CLARA : Luistert, Maria, we moeten serieus blijven. Zoals het nu gaat, kan het niet meer. Binnenkort kunnen ze u wegdragen zoals gij hier tekeer gaat. We moeten besparen en dat roken is al een mooi ding.

MARIA : Vooruit dan maar... Ik zal zeggen dat het gedaan is met sigaretten kopen...

CLARA : Natuurlijk dat het gedaan is. Zie maar eens wat ge in uw zak steekt. Wacht, ik pak even een papiertje. Sigaretten, dat is al direct... hoeveel kost een pakje tegenwoordig?

MARIA : 4 euro 45 denk ik.

CLARA : 4,45 euro? Amai... laat eens zien... 4,45 maal dertig.

MARIA : Maal dertig?

CLARA : Ha ja, neemt nu dat er gemiddeld dertig dagen zijn in een maand. 4,45 maal dertig, dat is... drie maal vijf, vijftien, vijf schrijven één onthouden, drie maal vier is twaalf, plus die één is dertien, drie schrijven één onthouden, drie maal vier is twaalf plus één is dertien, nulleke laten zakken, kommake zetten, zie maar eens! Dat is 133 euro en een half. In Belgische Franken is dat dik vijfduizend in de maand.

MARIA : Is dat zoveel?